

کاش سیاست درب داشت!

کاش سیاست درب داشت!

تخصص یعنی وقتی دندان درد می‌گیرید بدون توجه به فرمایشات و نسخه «خاله کوکب» و سوزاندن سرگین و قرار دادنش روی دندان! به دندانپزشک رجوع می‌کنید!

تخصص یعنی وقتی موتور خودروی شما خراب می‌شود بدون توجه به فرمایشات «کریم‌اقا بقال» و بدون تعلل به مکانیک متخصص مراجعه می‌کنید!

علیرغم این بدلیل کوتاه بودن دیوار سیاست در ایران هر نورسیده و ابجدناخوانده در دنیای سیاست تا آن اندازه جسارت دارد تا فوق تخصصی‌ترین نسخه‌های سیاسی را برای مسائل مبتلابه تحلیل و تجویز کند.

مشکل وقتی حادث می‌شود که نیم ابجدخوانده‌های دنیای سیاست نیز مانند خانم فرزانه روستائی بدون کمترین التفات به مفردات و محکمت و متعلقات دنیای سیاست از خود سیاست متبادر می‌کنند و بر این تبادر خود نیز ابرام ورزیده و می‌نازند.

فرزانه روستائی روزنامه‌نگار سابق در روزنامه شرق که چند سالی است مقیم سوئد شده و کماکان در کسوت روزنامه‌نگاری امرار معاش می‌کند متن ضمیمه درباره «شیوه برخورد پایوران حکومت ایران با کرونا» را (تصویر بنفش) تحریر کرده بدون آنکه به بزرگی و مهابت ادعای بدون استناد خود و تقید به لوازم سندمحور چنین اتهامات سنگینی التزام داشته باشد.

اما طبیعی است در دنیائی که روزنامه‌نگاری بدون فکت و صرف ادعا و سیاه‌نمائی علیه ایران از جانب ممالک راقیه قدر می‌بیند طبیعتاً به سپهسالاران این عرصه مدال می‌دهند تا با «ژنرال‌سازی جعلی» توازن قوای رسانه‌ای را بنفع سیاه‌لشکر قلمدار خود در مقابل روزنامه‌نگاری متعهدانه و متخصصانه بر هم زنند!

روستائی نیز بر همین منوال در توهم «امیل زولائی» انشای «من متهم می‌کنم» می‌نویسند تا برای «دریفوس» تخیلی‌شان قهرمان مفروض انگاشته شوند! و یک چیز را خوب می‌دانند و آن اینکه همه چیز می‌دانند!

لاکن برخلاف باورداشت متوهمانه‌شان و بقول «آرتور کستلر» در «از ره رسیدن و بازگشت» ایشان جملگی سیندرلایهائی‌اند که در هیچ مجلس رقصی از ایشان دعوت به عمل نیآمده و لاجرم در زمین سیاست خوشرقصی می‌کنند!

#داریوش سجادی

#فرزانہ_روستائی